

עמלו בוניו בו, ומשום שהבנין האחרון יהיה על ידי הקדוש ברוך הוא - יתקיים, ועל זה אמר הפתוב, גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובאותו זמן שיבנה הבנין על ידי הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה, נאמר בשכינה העליונה והתחתונה, והיה אור הלבנה כאור החמה, וחרפה הלבנה ובושה החמה, שהם הנקבות של סמא"ל, ומשום שלא פחד סמא"ל מהקדוש ברוך הוא, שהוא שמים, ובת זוגו לא פחדה משכינתו, שהיא הארץ, נאמר בהם, כי שמים כעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, הוא סמא"ל ובת זוגו.

תקון תשיעי

בראשית, יר"א שב"ת, שהיא שכינה, שעליה נאמר מחלליה מות יומת, שנכנסו אויבים בחלל שלה, שהוא קדש קדשים, ונאמר בהם את מקדש יהו"ה טמא, חלל ממלכה ושריה, ושפחה נכנסת במקום הגבירה, שהיא נדה שפחה גויה זונה, וטמאה את מקומה, ששם היתה מנוחת השכינה, וקול היה יורד ואומר, ירא שבת, והיא לא עשתה כן, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחה השכינה משם. באותו זמן שחקו על משבתייה, ואמרה השפחה, לא זה כמו שעשתה שרי לשפחה. זהו שפתוב מפני שרי גברתי אנכי ברכת. אמר הקדוש ברוך הוא: בת הרשע החיב, והרי אף על גב ששרה גרשה אותה, אני רחמתי עליה ועל בנה, ואתם לא עשיתם כן, אלא גרמתם (ממלחם) רע תחת טוב, אני נשבעתי להעביר את מלכות הרשעה מן

שוא עמלו בוניו בו, ובגין דבנינא בתרא יהא על ידא דקודשא בריך הוא, יתקיים, ועל דא אמר קרא, (חגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובהוא זמנא דיתבני בנינא על ידא דקודשא בריך הוא לעילא ותתא, אתמר בשכינתא עלאה ותתאה, והיה אור הלבנה כאור החמה (ישעיהו ל כו), וחרפה הלבנה ובושה החמה, דאינון נוקבין דסמא"ל, ובגין דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריך הוא דאיהו שמים, ובת זוגיה לא דחילת משכינתיה דאיהי ארעיה, אתמר בהון (שם נא ו), כי שמים כעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא סמא"ל ובת זוגיה.

תקונא תשיעאה

בראשית, (דף כד ע"ב) יר"א שב"ת, דאיהי שכינתא, דעלה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות יומת, דעאלו אויבים בחלל דילה דאיהו קדש קדשים, ואתמר בהון (במדבר יט יג) את מקדש יי' טמא, חלל ממלכה ושריה (איכה ב ב), ושפחה עאלת באתר דגבירה, דאיהי נדה שפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא, דתמן הוה נייחא דשכינתא, וקלא הוה נחית ואמר, ירא שבת, ואיהי לא עבדת כן, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן, בהוה זמנא שחקו על משבתייה, ואמרת שפחה, לאו האי פגוונא דעבדת שרי לשפחה דילה, הדא הוא דכתיב (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברכת, אמר קודשא בריך הוא, ברפא דרשע חייבא, והא אף על גב דשרי תרכת לה, אנא רחימנא עליה ועל בנה, ואתון לא עבדתון הכי, אלא גרמתון (נ"א גמלתון) ביש תחות טב, אנא אומינא לאעברא מלכותא